

ikke Tvivl om, at Fiskeriet i Kattegat, saaledes som det udvikler sig omkring Anholt, ved en Tilflugtshavn deroppe vil kunne udvikle sig endnu mere i ganske betydelig Grad. Jeg tror ikke, det vil være for højt takseret, hvis man anslaar det derved forøgede Udbytte af Kattegat-Fiskeriet til omkring 1 Mill. Kr. Hvis dette Beløb blev omsat i Hartkorn, vilde det betyde det samme, som om Danmark erhvervede 5000 Tønder Hartkorn, altsaa omtrent en lille Ø paa Bornholms Størrelse. Vi ville derved aabne Adgang til at udvide et Erhverv, som vi, hvad der mange Gange er blevet henvist til, noget have forsømt her i Landet. Det glæder mig derfor, at dette Projekt søges fremmet paa dette Finanslovsforslag, hvad adskillige Talere jo allerede have haft Ordet for at støtte. Jeg har imod Anlægget kun hørt nogle Bemærkninger af rent teknisk Natur, som gik ud paa, at man rimeligvis kunde faa en Havn ved Anholt for det halve Beløb, naar den blot gjordes landfast. Jeg skal da bemærke, at Striden netop i en Række Aar har staaet om Spørgsmaalet landfast eller ikke landfast Havn. Det oprindelige Projekt har været fremme og behandlet her i Rigsdagen i Samlingen 1891—92; men da nægtede Folketinget at slutte sig dertil, fordi man mente, det var projekteret paa et uheldigt Sted, og jeg vil ogsaa indrømme, at jeg har været en af dem, som have arbejdet meget ivrigt mod dette Projekt, fordi det var lagt saaledes, at Havnen ikke godt kunde besejles og komme til fuld Nytte paa det Sted, og fordi jeg mener, at man kan ikke faa den anlagt, saa at den kan gøre fuld Nytte, maa man hellere end at risikere Tilsanding — en Anke, der er fremført fra mange Sider — gaa til det kostbarere Anlæg, som dog i Længden vil blive billigere. Nu have Teknikerne og de praktiske Folk, som ere blevne raadspurgte, været enige om at godkende dette, og Beboerne ønske det ogsaa selv fremmet. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting nu ikke at komme nærmere ind paa den tekniske Side af Sagen. Jeg tror, det foreliggende Projekt er godt, og om der saa siden kan blive Tale om at tilvejebringe en Forbindelse med Land ved en ganske simpel Pælebro, er jo noget, som Fremtiden vil vise. Man kan sikkert nøjes med en saadan Ø-Havn, der vist vil give tilstrækkelig Læg for Landingen ved vestlige Vinde — og det er jo dem, som sætte Sø ind der — saaledes, at man vil kunne komme ind til den Bro, som er projekteret inde ved Land. Forholdet er

jo det, at den Fisk, som fanges ved Anholt, skal hurtigst muligt videre, den skal ikke ind og fortæres paa Anholt, men forsendes videre i fersk Tilstand. Kun hvis der skulde fiskes saa store Masser, at der ikke kunde blive Afsætning for den som fersk Fisk, vilde der være Anledning til Anlæg af Røgeri og Salteri i Land. Lad os tage et Eksempel fra Frederikshavns Havn. Der komme Kutterne ind og losse om i Kvaser; men Fisken kommer ikke ind til Frederikshavn, medmindre den skal gaa videre til Tyskland. Efter Omladningen gaa Fisken lige til Kjøbenhavn. Det samme vil være Tilfældet ved Anholt. Der vil for Fiskerne der kun være Anledning til at gaa i Land for at forsyne sig med Vand og for at proviantere, og de ville da let kunne slippe i Land i en Baad, selv om der ellers ikke kommer nogen større Adgang til Land. For selve Anholtboerne vil det derimod kunne betyde noget med Hensyn til deres Postforbindelse, som nu er meget tarvelig, idet de kun faa Post een Gang om Ugen. Jeg vil dog fremhæve, at det vil være et meget stort Fremskridt for dem at faa denne Havn, da de nu ofte kunne ligge ude i flere Dage uden at kunne faa Forbindelse med Land, naar de komme og skulle ind med Postbaaden. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa et andet Forhold, som jeg mener taler til Fordel for denne Havn paa Anholt. Det er Fiskerikonventionen med Sverige. Der er ingen Tvivl om, at det Forbud, som er foreslaaet og foreløbig vedtaget i denne Konvention, mod Rødspættefiskeri Syd for Limfjorden og over til Sveriges Kyst i de 4 Vintermaaneder, vil volde et føleligt Afbræk med Hensyn til Erhverv for Fiskerne fra de nordsjællandske Fiskerbyer og Grenaa; men gennem denne Havn ville de kunne faa en udmærket Erstatning derfor, idet de ville kunne drive Torskefiskeri med denne Havn som Basis, hvad de nu daarligt kunne gøre, hvis de skulle for langt bort. Der er særlig Torskefiskeriet om Anholt, som de svenske Fiskere udnytte i stor Maalestok. Jeg tør næsten sige, at det er dem, der om Vinteren forsyner Kjøbenhavns Marked med levende Fisk fra Farvandet ved Anholt. Det blev fremhævet før, at Konkurrencen — der tænkes vel nærmest paa Sverige — vil blive skarpere ved Anlægget af denne Havn. Ja det er maaske muligt, men jeg tror ikke, det vil skade Udviklingen af dansk Fiskeri, om der kom nogen Konkurrence. Bornholmerne ville ikke undvære de svenske Fiskere, netop fordi de